

Mál nr. 276/2015
M og
vátryggingafélagið V1 v/sjúklingatryggingar A og
vátryggingafélagið V2 v/sjúklingatryggingar B.

Læknismeðferð eftir krossbandaslit árið 2003 og 2007.

Gögn.

1. Málskot móttakið 13. júlí 2015 ásamt gögnum.
2. Viðbótargögn frá málskotsaðila send til FME með tölvupósti í júlí 2015.
3. Bréf V1 dags. 27. júlí 2015.
4. Bréf V2 dags. 21. ágúst 2015.

Málsatvik.

Atvik máls má rekja til þess að M sleit fremra krossband í vinstra hné sumarið 2003 og leitaði í kjölfarið til bæklunarlæknisins B sem framkvæmdi liðþófaaðgerð á hnénu en krossbandið var ekki endurbyggt með aðgerð. M gat stundað íþróttir með ágætum eftir þetta þar til hann missti stjórn á sama hné þegar hann hljóp á ójöfnu undirlagi og leitaði M þá aftur til B. Úr varð að framkvæmd var krossbandaaðgerð af A og B þann 31. október 2007.

Aðdraganda aðgerðarinnar er lýst í gögnum málsins sem og afleiðingum. Ekki þykir þörf á að tilgreina öll þau samskipti og gögn sem lögð voru fram í málinu og varða aðgerðina og þá læknismeðferð sem M hlaut af hálfu A og B. Þess ber þó að geta að M fór í viðtal og læknisskoðun vegna örorkumats 30. júní 2014 og liggur niðurstaða matsins ekki enn fyrir. Ástæða þess að nefndin telur ekki þörf á að tilgreina öll efnisatriði málsins varðandi læknismeðferð þá sem M fékk hjá A og B er fyrst og fremst sú að ágreiningur málsins snýr fyrst og fremst að því að krafa M í málskoti er sú að „matmenn ljúki matinu án tafar enda eru batahorfur engar án aðgerða“.

Verður því ekki annað séð en að M leiti til nefndarinnar til að fá kröfu sinni framgengt gagnvart bæði V1 og V2 en bæði félög standa að því örorkumati sem vísað er til.

V1 telur að vísa eigi málinu frá þar sem kröfur M falli ekki undir starfssvið nefndarinnar skv. samþykktum hennar og vísar til 1. mgr. 3. gr. þeirra máli sínu til stuðnings.

V2 telja einnig að vísa eigi málinu frá m.t.t. að krafa M taki ekki til atvika sem tilgreind eru í 3. gr. samþykktu úrskurðarnefndarinnar.

Álit.

Til þess að úrskurðarnefnd í vátryggingamálum geti tekið afstöðu til ágreinings milli þess sem til nefndarinnar leitar (málskotsaðila) og vátryggingafélags verður ágreiningurinn að falla undir starfssvið nefndarinnar eins og það er skilgreint í samþykktum hennar, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005 um samþykktir fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum. Í 1. mgr. 3. gr. samþykktanna kemur fram að nefndin úrskurði „um ágreining varðandi bótaskyldu, þ.m.t. sök og sakarskiptingu, milli málskotsaðila og vátryggingafélags sem hefur starfsleyfi hér á landi. Jafnframt úrskurðar nefndin um ágreining sem varðar ákvæði laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.“ Í 3. mgr. 3. gr. kemur einnig fram að nefndin sjálf úrskurði hvort ágreiningur aðila heyri undir nefndina.

Þegar litið er til þess hver ágreiningur er milli M (sem málskotsaðila) og þeirra vátryggingafélaga sem eiga í hlut er skýrt af hálfu M að hann krefst þess að matmenn komist að niðurstöðu um afleiðingar læknismeðferðar. Ekki verður annað séð af gögnum málsins, þ.á.m. bréfum V1 dags. 27. júlí 2015 og V2 dags. 21. ágúst 2015, en að bæði vátryggingafélög hafi fallist á bótaskyldu í skilningi 3. gr. samþykktu úrskurðarnefndarinnar. Það hvernig og hvenær mat á afleiðingum tjóns M liggur fyrir getur ekki fallið undir ágreining um bótaskyldu í skilningi umræddrar greinar. Ekki

reynir heldur á ákvæði laga nr. 30/2004 í kröfu M fyrir nefndinni. Ágreiningur M við V1 og V2 er því ekki þess eðlis að hann falli undir starfsvið úrskurðarnefndar í váttryggingamálum og er málinu vísað frá nefndinni með vísan til 3. mgr. 3. gr. samþykktar nefndarinnar.

Niðurstaða.

Máli M er vísað frá nefndinni með vísan til 3. mgr. 3. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum sem birtar eru með auglýsingu nr. 1090/2005 í B-deild stjórnartíðinda.

Reykjavík 1. september 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.